

Die Fernsehkanzel

Arche TV

Program TV z 03.08.2014 (Nr 1004)

„Zmartwychwstałe ciało”

Pastor Wolfgang Wegert ©

Kazanie: „Ale powie ktoś: Jak bywają wzbudzeni umarli? I w jakim ciele przychodzą? Niemądry! To, co siejesz, nie ożywa, jeśli nie umrze. A to, co siejesz, nie jest przecież tym ciałem, które ma powstać, lecz gołym ziarnem, może pszenicznym, a może jakimś innym; Ale Bóg daje mu ciało, jakie chce, a każdemu z nasion właściwe jemu ciało. Nie każde ciało jest jednakowe, bo inne jest ciało ludzkie, a inne zwierząt, jeszcze inne ciało ptaków, a inne ryb. I są ciała niebieskie i ciała ziemskie, lecz inny jest blask niebieskich, a inny ziemskich. Inny blask słońca, a inny blask księżyca, i inny blask gwiazd; bo gwiazda od gwiazdy różni się jasnością. Tak też jest ze zmartwychwstaniem. Co się sieje jako skażone, bywa wzbudzone nieskażone; Sieje się w niestawie, bywa wzbudzone w chwale; sieje się w słabości, bywa wzbudzone w mocy; Sieje się ciało cielesne, bywa wzbudzone ciało duchowe. Jeżeli jest ciało cielesne, to jest także ciało duchowe. Tak też napisano: Pierwszy człowiek Adam stał się istotą żywą, ostatni Adam stał się duchem ożywiającym. Wszakże nie to, co duchowe, jest pierwsze, lecz to, co cielesne, potem dopiero duchowe. Pierwszy człowiek jest z prochu ziemi, ziemski; drugi człowiek jest z nieba. Jaki był ziemski człowiek, tacy są i ziemscy ludzie; jaki jest niebieski człowiek, tacy są i niebiescy. Przeto jak nosiliśmy obraz ziemskiego człowieka, tak będziemy też nosili obraz niebieskiego człowieka.”
(1 Koryntian 15, 35-49)

Paweł nauczając korynckich chrześcijan udowodnił fakt zmartwychwstania Jezusa Chrystusa i wyjaśnił, że jest to nauka od której zależy ostanie się lub upadek wiary chrześcijańskiej - „A jeśli Chrystus nie został wzbudzony, tedy i kazanie nasze daremne, daremna też wasza wiara; Wówczas też byliśmy fałszywymi świadkami Bożymi, bo świadczylśmy o Bogu, że Chrystusa wzbudził, którego nie wzbudził, skoro umarli nie bywają wzbudzeni. Jeśli bowiem umarli nie bywają wzbudzeni, to i Chrystus nie został wzbudzony; A jeśli Chrystus nie został wzbudzony, daremna jest wiara wasza; jesteście jeszcze w swoich grzechach.” (wersety 14-17). Kto zaprzecza zmartwychwstaniu Jezusa, ten zaprzecza całej wierze chrześcijańskiej i nie może nazywać siebie chrześcijaninem.

Po wyjaśnieniu tej sprawy apostoł naucza, że Chrystus został wzbudzony z martwych i jest pierwiastkiem tych, którzy zasnęli (werset 20). „*Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni. A każdy w swoim porządku: jako pierwszy Chrystus, potem ci, którzy są Chrystusowi w czasie jego przyjścia*” (wersety 22-23). Następnie Paweł pokazuje w jaki sposób nauka o zmartwychwstaniu zmienia całkowicie nasze myślenie. Odkąd nasze spojrzenie na życie uległo zmianie, nie mówimy już więcej: „*jedźmy i pijmy, bo jutro pomrzemy*” (werset 32). Żyjemy ku cudownemu celowi, który już teraz wpływa na nasz sposób bycia. Potem Paweł z powrotem zwrócił się do tematu zmartwychwstania umarłych.

Zanim pójdziemy jego śladem, odpowiedzmy na nasuwające się pytania o to, co dzieje się z duszami dzieci Bożych. O tym Paweł nie wspominał w całym rozdziale 15. Nie musiał tego robić, ponieważ dusze wierzących od razu po śmierci udają się do Jezusa. Koryntianie tego nie kwestionowali, jednak dzisiaj są w tym temacie niejasności. Chciałbym więc to krótko skomentować.

Zmartwychwstanie dusz nie istnieje

Jeśli dziecko Boże umiera, dusza oddziela się od jego ciała. Wyprowadza się jak człowiek ze swojego domu i udaje się do bezpośredniej obecności Boga. Dlatego Paweł pisał „*wolelibyśmy raczej wyjść z ciała i zamieszkać u Pana*” (2 Koryntian 5,8). Opuścimy więc ciało i zamieszkamy u Pana. Biblia nie przedstawia żadnej nauki w tzw. doktrynę snu duszy. Wręcz przeciwnie, dusze zmarłych są trzeźwe. Kiedy Paweł powiedział „*Albowiem jedno i drugie mnie pociąga: pragnę rozstać się z życiem i być z Chrystusem*” (Filipian 1,23). Nie pragnął, by jak najszybciej wpaść w wielowiekową nieświadomość. Nie, on chce rozstać się! Nie miał na myśli „chcę spać”. On nie chce spać, ale cieszyć się obecnością Chrystusa. To, że święci, którzy pożegnali się ze światem mają pełną świadomość widzimy na Górze Przemienienia, gdzie uczniowie spotkali Mojżesza i Eliasza. Również Objawienie pokazuje, że błogosławieni zmarli są przed tronem Boga i wołają donośnym głosem: „*Kiedyż Panie święty i prawdziwy rozpoczniesz sąd i pomścisz krew naszą na mieszkańcach ziemi?*” (Objawienie 6,10). Również w rozdziale 7, wersetach 9-10 czytamy o wielkim tłumie, którego nikt nie mógł zliczyć, z każdego narodu i ze wszystkich plemion, i ludów, i języków, którzy stali przed tronem i przed Barankiem. „*I wołali głosem donośnym mówiąc: zbawienie jest u Boga naszego, który siedzi na tronie, i u Baranka!*”. Już w Księdze Kaznodziei 12,7 napisane jest: „*Wróci się proch do ziemi, tak jak nim był, duch zaś wróci do Boga, który go dał.*”

W jaki sposób umarli mają zmartwychwstać?

Dla Koryntian było jasne, że dusza nie umiera i nie śpi. Ich wątpliwości związane były z kwestią ciała. Stąd pytanie „*Jak bywają wzbudzeni? I w jakim ciele przychodzą?*” (werset 35). Paweł odpowiedział szorstko „*Niemądry! To, co siejesz, nie ożywa, jeśli nie umrze.*” (werset 36). Inaczej, „*Kochani Koryntianie, jeśli użylibyście rozsądku i trochę pomyśleli, to nie wątpilibyście, ale oczekiwali z radością zmartwychwstania waszego ciała. Ponieważ wiecie wszyscy co się dzieje, kiedy sieje się nasiona. Podczas siewu (to przeżyliśmy już raz) nasiona nie zostają takie, jakie były. Muszą umrzeć, by przekształcić się w rośliny”. „*A to, co siejesz, nie jest przecież tym ciałem, które ma powstać, lecz gołym ziarnem, może pszenicznym, a może jakimś innym*” (werset 37). Co się dzieje, kiedy ziarno umieszczone jest w ziemi? **Wtedy ma miejsce cud!** Jakby od rozpadu ziarna powstaje nowe, żywe ciało. Dlatego Paweł mówi dalej: „*Ale Bóg daje mu ciało, jakie chce, a każdemu z nasion właściwe jemu ciało*” (werset 38). Tak funkcjonuje cud stworzenia i podobnie funkcjonuje wspanialszy cud zmartwychwstania. W czym więc problem? Jeśli możesz wierzyć w niesamowite zjawisko śmierci i zmartwychwstania w świecie roślin, to dlaczego nie w zmartwychwstaniu naszych ciał, o niemądry? Apostoł zaraz później zachwyca się niesamowitą różnorodnością ciała, które Bóg stworzył. Pisze: „*Nie każde ciało jest jednakowe, bo inne jest ciało ludzkie, a inne zwierząt, jeszcze inne ciało ptaków, a inne ryb.*” (werset 39).*

Sługa Boży chce, byśmy o tym pamiętali, pomyśl o tym, jakie wspaniałe dzieła Bóg stworzył na ziemi! Stworzenie wokół nas cechuje niesamowite bogactwo, ogromna różnorodność i różnorodność. Jest tak nie tylko na ziemi, ale także w świecie niebiańskim. We wszechświecie zauważyć można najróżniejsze kształty i ciała. Dlatego kontynuuje: „*I są ciała niebieskie i ciała ziemskie, lecz inny jest blask niebieskich, a inny ziemskich. Inny blask słońca, a inny blask księżycy, i inny blask gwiazd; bo gwiazda od gwiazdy różni się jasnością.*” (wersety 40-41). Potem przychodzi czas na zdanie „*Tak też jest ze zmartwychwstaniem. Co się sieje jako skażone, bywa wzbudzone nieskażone*” (werset 42). Tak jak widzimy cuda w chwalebnym Bożym stworzeniu, tak będą one widoczne również w stworzeniu naszego nowego ciała. Boże dzieło jest bogate i nigdzie nie jest ograniczone lub biedne. Cuda nad cudami, jakie obserwujemy w przyrodzie istniały przed nami. Niemądrzy, nie chcecie zaufać temu Bogu, że może z waszego śmiertelnego ciała uczynić nieśmiertelne? Wspomnijcie na śmierć i zmartwychwstanie ziaren zbóż i innych roślin, które występują wokół nas w milionach i bilionach. Ziemia daje nieskończone życie, jakże Bóg nie mógłby również uczynić tego w odniesieniu do naszych ciał? On przecież ukazał to w Chrystusie. Chrystus zmartwychwstał w chwalebnym ciele, jak nasienie włożone do ziemi. Jakże Bóg nie miałby powtarzać tego dzieła aż do skończonego zbioru? Bóg może to zrobić, ponieważ jest i pozostaje wszechmogącym! „*Bo on rzekł - i stało się, On rozkazał - i stanęło.*” (Psalm 33,9). Dlatego radość dzieci Bożych może być wielka i możemy zawołać: „zmartwychwstaniemy!”

W jakim ciele zmartwychwstaniemy?

Koryntianie nie pytali tylko o to, jak mogą zmartwychwstać, ale również jakie będzie to nowe ciało, dosłownie – „*I w jakim ciele przychodzą?*” (werset 35). Paweł z radością mógł wyjaśnić im to dokładnie. Został przy obrazie siewu, pisząc: „*Tak też jest ze zmartwychwstaniem. Co się sieje jako skażone, bywa wzbudzone nieskażone; Sieje się w niestawie, bywa wzbudzone w chwale; sieje się w słabości, bywa wzbudzone w mocy; Sieje się ciało cielesne, bywa wzbudzone ciało duchowe. Jeżeli jest ciało cielesne, to jest także ciało duchowe.*” (wersety 42-44). Fakt, że nasze nowe ciało będzie **niezniszczalne** oznacza, że nie będzie nigdy starzeć się, ulegać chorobie, ułomności i żadnemu zniszczeniu! Nie będzie nigdy pomarszczone, zgięte, ze słabą pamięcią i w żadnej demencji. Nie będzie więcej żadnego udaru mózgu i żadnego nowotworu. Nasze ciała będą jak ciało naszego Pana po Jego zmartwychwstaniu. „*Który przemieni znikome ciało nasze w postać, podobną do uwielbionego ciała swego, tą mocą, którą też wszystko poddać sobie może.*” (Filipian 3,21). Nasze ciała będą również **chwalebne** - „*Sieje się w niestawie, bywa wzbudzone w chwale*” (werset 43). Oznacza to, że będziemy piękni. Nasze ciała nie będą już nieatrakcyjne lub brzydkie, z długimi nosami, odstającymi uszami, krzywymi nogami. Pojęcie „chwalebne” sugeruje, że będziemy świecić, będzie w nas blask. Biblia mówi „*Wtedy sprawiedliwi zajaśnieją jak słońce w Królestwie Ojca swego*” (Mateusz 13,43). W Księdze Daniela 12,13 czytamy: „*Lecz roztropni jaśnieć będą jak jasność na sklepieniu niebieskim, a ci, którzy wielu wiodą do sprawiedliwości, jak gwiazdy na wieki wieków.*” Tak, będziemy mieć takie same ciała jak zmartwychwstałe ciało Jezusa i dana będzie nam jasność boskiej doskonałości. Jest powiedziane jeszcze „*sieje się w słabości, bywa wzbudzone w mocy*” (werset 43). W niebie nie będziemy już słabi. Nasze nowe ciała nie będą nawet zmęczone. Nie będziemy potrzebować snu, łóżka, ani materaca. „*Czego oko nie widziało i ucho nie słyszało, i co do serca ludzkiego nie wstąpiło, to przygotował Bóg tym, którzy go miłują.*” (1 Koryntian 2,9). Amen!